Library and Information Science Research

https://Infosci.um.ac.ir | Vol. 12, No 2, 2022

ISSN(Online): 2538-4112 | ISSN(Print): 2251-6344 | Research Article

Investigating the Effect of Personal Knowledge Management and Information Seeking Behavior on Self-Efficacy of the Graduate Students of Tabriz University

Abbas Doulani
Department of Information Science, Faculty of Education and Psychology, Alzahra University, Tehran, Iran. (Corresponding Author), Email: a.doulani@alzahra.ac.ir.
Parisa Ghodrati
Department of Information Science, Faculty of Education and Psychology, Alzahra University, Tehran, Iran. Email: parisaghodrati1@gmail.com
Masoumeh Karbala Aghaei Kamran
Department of Information Science, Faculty of Education and Psychology, Alzahra University, Tehran, Iran. Email: mkamran@alzahra.ac.ir

Recived: 17/07/2021	Revised: 11/12/2021	Accepted: 26/12/2021
Citation: Doulani, A., Ghodrati, P., & Karbala Aghaii Kamran, M. (2022). Investigating the Effect of Personal Knowledge Management and Information Seeking Behavior on Self-Efficacy of the Graduate Students of Tabriz University. Library and Information Science Research, *12*(2), 76-100. doi: 10.22067/infosci.2022.70454.1037		

Abstract

Introduction: At present, the Internet has created tremendous changes in information seeking and research activities in scientific communities; but among these, there are successful people who use the created opportunities to their advantage with the help of management tools and new technologies. Personal knowledge management is one of these tools. Considering that knowledge is a necessary and vital resource for success, the study of knowledge management process, especially in organizations, should be considered. The aim of this study was to investigate the effect of personal knowledge management and information seeking behavior on students' self-efficacy.

Methodology: The current research is applied in terms of purpose and in terms of methodology; it is correlation with the approach of presenting the structural equation model. The statistical population of this research was all graduate students of Tabriz University. Regarding the statistical sample, considering that the method of selective analysis for the hypotheses of this research is in the form of structural equations, they were 190 students, which seems suitable due to the ease of access and also the number (according to the rank of the university). Based on this, the sampling method in the current research was simple random sampling. The measurement tool in the present study was a questionnaire. In the current research, three questionnaires were used: Wilson's information-seeking behavior standard questionnaire, with 6 items; 2. Mohiuddin et al.'s standard personal knowledge management questionnaire, with 7 items; and the standard self-efficacy questionnaire of Sherer et al. with 6 items.

Findings: The results showed that there was no significant difference between the variables of gender and age and personal knowledge management among university graduate students. According to the path coefficient values, there is a significant relationship between personal knowledge management variables and information seeking behavior with self-efficacy. Also the models that are analyzed with a variance-based approach through variance-based

software such as Smart PLS do not have a general index to look at the model at once. That is, there is no index to measure the entire model similar to the variance-based approach. However, in various researches in this field, it was suggested that an index called GOF, which was proposed by Tenenhaus, Esposito Vinzi, Chatenlin, Larue, can be used instead of the fit indices that exist in covariance-oriented approaches. This index considers both structural and measurement models simultaneously and tests their quality. This index is manually calculated as average R2 and average shared values.

Conclusion: Regarding the obtained results, it can be said that by improving the behavior of educational and research information and getting familiar with the motivations, goals and correct methods of searching, it saves time and money of researchers. Researchers can obtain relevant and reliable information and use it to complete their educational and research activities in order to avoid repetitions or using the trial and error method. People who have good skills, abilities and knowledge, evaluate their judgment and evaluation in reaching the desired goal and position higher. Based on the approach of social learning, cognitive learning and thinkers such as Bandura, the evaluation of people and their self-efficacy in achieving desirable situations and desired goals is influenced by their knowledge, cognition, and the way they organize their knowledge; When people have sufficient knowledge and understanding of desired situations and goals and can organize their knowledge, they see themselves as more capable in achieving their goals; That means they experience higher self-efficacy. In this regard, knowledge management also means collecting, acquiring, understanding, categorizing and sharing knowledge. Therefore, it can be expected that personal knowledge management will improve people's self-efficacy; because it increases a person's knowledge and awareness of desirable situations and goals.

Keywords: Personal Knowledge Management, Information Seeking Behavior, Self-efficacy, Tabriz University.

پژوهش‌نامه کتابداری و اطلاع رسانی

مقاله پژوهشی https://infosci.um.ac.ir دسترسی آزاد

بررسی تأثیر مدیریت دانش شخصی و رفتار اطلاع‌یابی بر خوداثربخشی دانشجویان تحصیلات تکمیلی دانشگاه تبریز

عباس دولانی

گروه علم اطلاعات و دانش‌شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه الزهرا. تهران. ایران. (نویسنده مسئول). A.doulani@alzahra.ac.ir

پریسا قدرتی

گروه علم اطلاعات و دانش‌شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه الزهرا. تهران. ایران. parisaghodrati1@gmail.com

معصومه کربلا آقایی کامران

گروه علم اطلاعات و دانش‌شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه الزهرا. تهران. ایران. mkamran@alzahra.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۴/۲۶ تاریخ بازنگری: ۱۴۰۰/۹/۲۰ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۱۰/۵

استناد: دولانی, عباس, قدرتی, پریسا, & کربلا آقایی کامران, معصومه. (۱۴۰۱). بررسی تأثیر مدیریت دانش شخصی و رفتار اطلاع‌یابی بر خوداثربخشی دانشجویان تحصیلات تکمیلی دانشگاه تبریز. پژوهش‌نامه کتابداری و اطلاع رسانی, ۱۲(۲), ۷۶-۱۰۰. doi: 10.22067/infosci.2022.70454.1037

چکیده

مقدمه: مطالعه حاضر با هدف بررسی تأثیر مدیریت دانش شخصی و رفتار اطلاع‌یابی بر خودکارآمدی دانشجویان انجام گرفت. این پژوهش از نظر هدف کاربردی، از نظر روش‌شناسی همبستگی با رویکرد ارائه معادلات ساختاری است.

روش‌شناسی: جامعه آماری پژوهش حاضر دانشجویان تحصیلات تکمیلی دانشگاه تبریز، در سال ۹۹ بودند. تعداد آنها ۸۰۰ نفر برآورد شد. تعیین حجم نمونه با استفاده از قواعد خاص مدل‌سازی معادلات ساختاری با حداقل مربعات جزئی انجام گرفت. ۱۹۰ نفر به شیوه نمونه‌گیری در دسترس انتخاب گردید. ابزار جمع‌آوری داده‌ها، پرسشنامه استاندارد بود. برای تحلیل داده‌ها از مدل‌سازی معادلات ساختاری با کمک نرم‌افزار Smart PLS استفاده شد.

یافته‌ها: نتایج پژوهش حاضر نشان داد که بین متغیرهای جنسیت، سن و مدیریت دانش شخصی در بین دانشجویان دوره‌های تکمیلی دانشگاه اختلاف معنی‌داری وجود ندارد. با توجه به مقادیر ضریب مسیر بین متغیرهای مدیریت دانش شخصی و رفتار اطلاع‌یابی با خودکارآمدی رابطه معنی‌داری برقرار است.

نتیجه‌گیری: زمانی که کتابداران بتوانند از بین انبوه اطلاعات گسترده به‌درستی دست به انتخاب و دسته‌بندی اطلاعات بزنند، زمینه‌ساز افزایش ادراک آنها از توانمندی‌هایشان و افزایش خودکارآمدی می‌شود. از سوی دیگر با بهبود مدیریت دانش شخصی و رفتار اطلاع‌یابی نیز می‌توان انتظار داشت که خودکارآمدی آنها بهبود یابد.

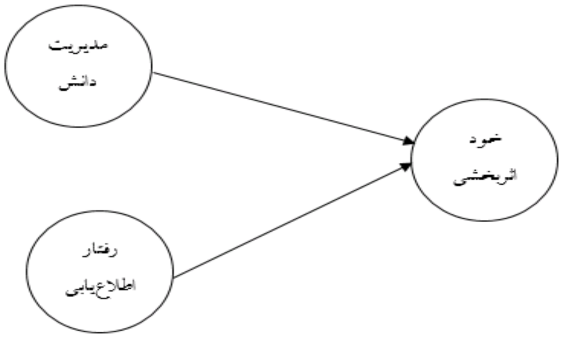
واژه‌های کلیدی: مدیریت دانش شخصی، رفتار اطلاع‌یابی، خودکارآمدی، دانشگاه تبریز

مقدمه

در حال حاضر اینترنت تغییرات شگرفی در اطلاع‌یابی و فعالیت‌های پژوهشی در جوامع علمی ایجاد کرده است؛ اما در این میان افرادی موفق هستند که به کمک ابزارهای مدیریتی و فناوری‌های نوین، از فرصت‌های ایجادشده به نفع خود استفاده کنند. مدیریت دانش شخصی یکی از این ابزارهاست. با توجه به اینکه دانش به‌عنوان منبعی برای موفقیت ضروری و حیاتی است، مطالعه روند مدیریت دانش به‌خصوص در سازمان‌ها بایستی موردتوجه قرار گیرد. حسین‌زاده، عزیزی و توکلی (۱۳۹۳) معتقد هستند از عوامل اثرگذار در عملکرد تحصیلی و باورهای معرفت‌شناختی دانشجویان، باورهای خودکارآمدی۱ است. خودکارآمدی اساسی‌ترین سازوکار ضروری انسان برای مدیریت و کنترل رویدادهای زندگی به‌ویژه در هنگام رویارویی با عوامل استرس‌زا است. بندورا۲ (۲۰۰۲) به باورهای خودکارآمدی به اعتقاد هر فرد، در مورد توانایی‌های خود برای تولید نتایج موردنظر به هنگام انجام فعالیت‌های خاص و پیگیری هدف‌ها اشاره می‌کند. او خودکارآمدی را اعتقاد فرد به قابلیت‌های خود در سازماندهی و انجام رشته فعالیت‌های موردنیاز برای مدیریت شرایط و وضعیت‌های مختلف تعریف می‌نماید. به‌عبارت دیگر خودکارآمدی، اعتقاد فرد به توانایی خود جهت موفق شدن در وضعیت خاصی است. از این جهت بندورا (۲۰۰۲) در متن دیگری اظهار می‌دارد در میان جنبه‌های مختلف خود، شاید هیچ‌کدام به‌اندازه مفهوم خودکارآمدی در زندگی روزمره انسانی مؤثر نباشد. بنابراین باورهای خودکارآمدی تعیین می‌کنند که افراد تا چه اندازه برای فعالیت‌های خود انرژی صرف کرده و تا چه اندازه در برابر موانع مقاومت می‌کنند. خودکارآمدی سازه‌ای محوری در نظریه شناخت اجتماعی می‌باشد و به‌منزله اطمینان شخص از انجام تکلیف یا کاری خاص است. این سازه تحت‌تأثیر عوامل خاصی قرار می‌گیرد لذا یکی از عوامل مؤثر دانش می‌باشد. از سوی دیگر دانش، منبعی بانفوذ و قدرتمند در موفقیت فردی است و از آنجا که در ذهن افراد شکل می‌گیرد، باید مدیریت و به اشتراک گذاشته شود. برای مدیریت دانش باید در کنار عوامل دیگری مثل فناوری، و فرهنگ سازمانی به عامل انسانی هم توجه کرد. زیرا تنها به‌کارگیری فناوری برای مدیریت دانش کافی نیست، و برخورداری از مهارت‌های مدیریت دانش شخصی لازم و ضروری است تا امکان بازیابی، پردازش، پالایش، سازماندهی، تأمین امنیت، و اشتراک دانش فراهم آید (جمالی، اسمعیلی‌گیوی و نوروزی، ۱۳۹۸). از سوی دیگر افراد به‌طور فزاینده‌ای در جستجوی رشد و پیشرفت شغلی می‌باشند. بنابراین، افراد در دنیای رقابت امروز، باید مهارت‌ها و توانمندی‌های کلیدی را به‌عنوان مزیتی رقابتی رشد و توسعه دهند تا قادر به کسب فرصت‌ها و زمینه‌های شغلی ارزشمند و حائز اهمیت باشند. این امر در افراد مختلف با مشخصات جمعیت‌شناختی متفاوت اعم از جنسیت، سن و... حائز اهمیت است، چراکه افراد موجود در سازمان‌ها

1. self-efficacy
2. Bandura

بایستی بتوانند جدای از تفاوت‌های فردی هنجارها و قوانین موجود در سازمان‌ها را پذیرفته و با آن‌ها در راستای اهداف سازمان سازگار شوند. در نتیجه، باید قابلیت‌ها و شایستگی‌های مدیریت دانشی خود را رشد و توسعه دهند. حال اگر نیروی متخصص جامعه نتواند دانش شخصی خود را مدیریت کند خسارت-های زیادی را به سازمان وارد می‌کند. بنابراین یکی دیگر از گام‌های اساسی برای رسیدن به اهداف در خصوص نیروی انسانی، افزایش سطح عملکرد و شایستگی ارگان‌ها از طریق به‌کارگیری سیستم مدیریت دانش شخصی است. لذا بر این اساس مدیریت دانش شخصی به‌صورت کسب، سازماندهی، اشتراک، توسعه و استفاده بهینه و مطلوب از دانش شخصی در راستای ارتقای شایستگی‌های حرفه‌ای و موفقیت در عرصه زندگی و کار تعریف می‌شود (Nissen, 2008). بر این اساس موضوع مدیریت دانش شخصی در محیط‌های دانش‌مدار حائز اهمیت فراوانی است. اهمیت توجه به دانش در بیست‌سال اخیر چه در حوزه تئوریک و چه در عمل، به‌طور قابل‌ملاحظه‌ای افزایش یافته است. قرن بیست‌ویکم به قرن اقتصاد دانشی تبدیل گشته است و سرمایه دانشی به‌عنوان منبعی مهم و دارایی اصلی در زندگی اجتماعی مطرح شده است. منابع غیرملموس مانند دانش، مزایای رقابتی بادوام ایجاد می‌کنند. در محیط کنونی با ویژگی‌هایی مثل افزایش سطح پیچیدگی، جهانی‌سازی و پویایی، توسعه و حفظ مهارت‌ها توانمندی‌های داخلی، ایجاد تغییرات هم در پایه دانشی و هم روشی که از دانش فعلی خود استفاده می‌کند، برای عملکرد مطلوب بسیار مهم است. بدین‌جهت مدیریت دانش در اولویت اصلی سرمایه‌گذاری قرار دارد (Wang & Belardo, 2005). بنابراین ضرورت بررسی این موضوع دو جنبه دارد؛ از بعد نظری، در ایران پژوهش‌های معدودی وجود دارد که ارتباط این سه مفهوم را موردمطالعه قرار داده باشد. دوم اینکه جنبه شخصی مدیریت دانش در جامعه پژوهشی که پیشران انجام تحقیقات در هر کشور می‌باشند (دانشجویان تحصیلات تکمیلی)، مدنظر است. لذا پژوهش حاضر درصدد پاسخگویی به این سؤال می‌باشد که آیا مدیریت دانش شخصی و رفتار اطلاع‌یابی بر خودکارآمدی دانشجویان تحصیلات تکمیلی دانشگاه تبریز تأثیر دارند؟ بر این اساس می‌توان مدل مفهومی پژوهش را به‌صورت شکل (۱) ترسیم نمود:

شکل ۱. مدل مفهومی پژوهش

لذا بر اساس مدل فوق (شکل ۱) می‌توان بیان داشت: ۱ـ مؤلفه‌های مدیریت دانش شخصی بر متغیر خودکارآمدی (مؤلفه‌ها) تأثیرگذار هستند؛ ۲ـ مؤلفه‌های رفتار اطلاع‌یابی بر متغیر خودکارآمدی (مؤلفه‌ها) تأثیرگذار هستند.

بر این اساس می‌توان سؤالات و فرضیات ذیل را برای این پژوهش مفروض دانست:

سئوالات

- بین مدیریت دانش شخصی دانشجویان دوره تکمیلی دانشگاه تبریز از لحاظ متغیر جنسیت اختلاف معناداری وجود دارد؟
- بین مدیریت دانش شخصی دانشجویان دوره‌های تکمیلی دانشگاه تبریز از لحاظ متغیر مقطع تحصیلی اختلاف معناداری وجود دارد؟

فرضیات پژوهش

- مدیریت دانش شخصی بر خودکارآمدی دانشجویان تحصیلات تکمیلی دانشگاه تبریز تأثیر دارد.
- رفتار اطلاع‌یابی بر خودکارآمدی دانشجویان تحصیلات تکمیلی دانشگاه تبریز تأثیر دارد.

پیشینه پژوهش

در زمینه مدیریت دانش پژوهش‌های زیادی انجام شده است ولی در خصوص تأثیرگذاری و یا تأثیرپذیری مدیریت دانش شخصی پژوهش‌های به‌نسبت کمی در داخل و خارج از کشور وجود دارد. با نگاهی به این پژوهش‌ها می‌توان آنها را در سه گروه عمده تقسیم‌بندی نمود: گروه اول پژوهش‌هایی که در آنها تأثیرپذیری عوامل فناوری اطلاعات و رفتار اطلاعاتی بر مدیریت دانش شخصی موردبررسی قرار گرفته است. چنانچه پژوهش‌های منصوریان، و سنگری (۱۳۹۴)، بطحایی، و ترکیان‌تبار (۱۳۹۴)، نجفلو، یعقوبی، و عباسی (۱۳۹۴)، آگنی هورتی و تورت[1] (۲۰۰۹) و بارچوس، کوتوپولوس، سودرگوئست و پراستاکوس[2] (۲۰۰۷) نشان دادند عامل آشنایی با فناوری اطلاعات و رفتار اطلاعاتی مناسب، تأثیر مثبت و معنی‌داری بر انگیزه پژوهش مانند پیشبرد پایان‌نامه دانشجویان دوره‌های تکمیلی، انجام طرح‌های تحقیقاتی محققین و افزایش مدیریت اطلاعات و دانش شخصی محققین دارد. در گروه دوم از پژوهش‌ها تأثیرگذاری عامل خودکارآمدی بر عملکرد کارکنان و مدیریت دانش شخصی موردبررسی قرار گرفته‌اند؛ از این جمله می‌توان به تحقیقات باقری، مصلحی جنابیان، بیگی ملک‌آبادی و محمدی (۱۳۹۴)، سواری و نیسی (۱۳۹۱)، ایران‌زاده، اک و مهرگان (۱۳۸۸)، ورما[3] (۲۰۰۹) و رایت[4] (۲۰۰۵) اشاره نمود. در

1. Agnihotri & Troutt
2. Brachos, Kostopoulos, Soderquist & Prastacos
3. Verma
4. Wright

دسته سوم نیز در پژوهش‌های متعددی می‌توان ردپای تأثیرگذاری مدیریت دانش و یا اطلاعات شخصی را در فرآیندهای سازمانی و فردی مشاهده نمود؛ از آن جمله می‌توان به پژوهش‌های جمالی و همکاران (۱۳۹۸)، مرادی، مرندی، و محسنی (۱۳۹۶)، حسینی‌صدر و اباصلتیان (۱۳۹۲)، برزه‌کار، کاشانیان‌فر، سادات (۱۳۹۰)، زوارقی (۱۳۸۶)، کمپانوسونا، سونا و میتراکریسان۱ (۲۰۱۴)، الجنابی و کومار۲ (۲۰۱۲) و تسینگ و هوانگ۳ (۲۰۱۱) اشاره کرد.

با نگاهی به تحقیقات انجام‌شده می‌توان بیان داشت فرآیندهای سازمانی توسط متغیرهای دیگری مانند مدیریت دانش، اطلاعات شخصی و ... دستخوش تغییر می‌شوند و رصد هرچه بیشتر متغیرهای درگیر در این امر می‌تواند در بهبود روند موفقیت در انجام فرآیندهای سازمانی از جمله در دانشگاه‌ها به‌عنوان سازمان‌های علمی مثمرثمر باشد. لذا برای رسیدن به این هدف، ارائه مدل‌های مفهومی مختلف در ردیابی این اثرگذاری‌ها (مانند تحقیق حاضر) حائز اهمیت است.

روش تحقیق

پژوهش حاضر از نظر هدف کاربردی و از نظر روش‌شناسی همبستگی با رویکرد ارائه مدل معادلات ساختاری است. جامعه آماری پژوهش حاضر تمامی دانشجویان تحصیلات تکمیلی دانشگاه تبریز بودند. در خصوص نمونه آماری با توجه به اینکه روش تجزیه‌وتحلیل انتخابی برای فرضیات این پژوهش، به شیوه معادلات ساختاری است، لذا برای انتخاب تعداد نمونه از قواعد شناخته‌شده تعیین حداقل نمونه لازم از روش Smart pls، بارکلای، هیگینز و تامپسون۴ (۱۹۹۵) استفاده شد. این نویسندگان اظهار می‌دارند که حداقل حجم نمونه لازم برای استفاده از روش Smart Pls برابر است با بزرگترین مقدار حاصل از دو قاعده: الف- ۱۰ ضرب در تعداد شاخص‌های مدل اندازه‌گیری که دارای بیشترین شاخص در میان مدل‌های اندازه‌گیری مدل اصلی پژوهش است؛ ب- ۱۰ ضرب در بیشترین روابط موجود در بخش ساختاری مدل اصلی پژوهش که به یک متغیر مربوط می‌شوند (داوری و رضازاده، ۱۳۹۳). با توجه به دو قاعده بالا، حداقل حجم نمونه ۸۰ است، لکن برای تعمیم بهتر نتایج مدل جزئی در ابعاد حجم نمونه ۱۹۰ در نظر گرفته شد. بر این اساس روش نمونه‌گیری در پژوهش حاضر به‌صورت نمونه‌گیری تصادفی ساده بود.

ابزار اندازه‌گیری در پژوهش حاضر پرسشنامه بود. در پژوهش حاضر از سه پرسشنامه استفاده شد:

۱) پرسشنامه استاندارد رفتار اطلاع‌یابی ویلسون۵ (۲۰۰۰)، دارای ۶ گویه.

1. Câmpeanu-sonea, Sonea & Mitra-Crisan
2. Aljanabi & Kumar
3. Tseng & Huang
4. Barkelay, Higgins & Thompson
5. Wilson

۲) پرسشنامه استاندارد مدیریت دانش شخصی محی‌الدین، آزیراوانی، مان‌نورفاریانتی و مارایداوانتی[1] (۲۰۰۷)، دارای ۷ گویه.

۳) پرسشنامه استاندارد خود اثربخشی شرر[2] و همکاران (۲۰۰۲)، دارای ۶ گویه.

نظرات پاسخ‌دهندگان به‌صورت طیف پنج گزینه‌ای لیکرت موجود در پرسشنامه‌ها جمع‌آوری شده است. در این شیوه، از پاسخ‌دهندگان خواسته می‌شود با استفاده از مجموعه‌ای استاندارد از پاسخ‌ها، موافقت یا مخالفت خود را با یک قضیه یا اهمیت داده‌شده به یک عامل بیان دارند. برای تعیین روایی پرسشنامه به نتایج مدل اندازه‌گیری استناد شد. همچنین به‌منظور تعیین پایایی پرسشنامه‌ها به نتایج مدل اندازه‌گیری استناد شد. به این منظور از شاخص‌هایی چون ضریب آلفای کرونباخ و پایایی مرکب استفاده شد. روش آلفای کرونباخ برای محاسبه هماهنگ درونی ابزار اندازه‌گیری از جمله پرسش‌نامه‌ها یا آزمون‌هایی که خصیصه‌های مختلف را اندازه‌گیری می‌کنند، به کار می‌رود. در این‌گونه ابزار، پاسخ هر سؤال می‌تواند مقادیر عددی مختلفی اختیار کند. برای محاسبه آلفای کرونباخ، ابتدا می‌بایست واریانس نمرات هر زیرمجموعه سؤالات پرسش‌نامه و واریانس کل را محاسبه نمود.

$$\alpha = (\frac{j}{j-1})(1-\frac{\sum S_j^2}{S^2})$$

در فرمول فوق، α برآورد اعتبار تست، j تعداد سؤالات تست، S2j واریانس زیرمجموعه jام و S2 نیز واریانس کل آزمون است (سرمد، بازرگان و حجازی، ۱۳۸۴، ص ۸۱ تا ۱۰۴). در شاخص آلفای کرونباخ فرض بر این است که متغیرهای مشاهده‌پذیر هر مدل اندازه‌گیری دارای وزن‌های یکسانی هستند و در واقع اهمیت نسبی آنها با هم برابر در نظر گرفته می‌شود. به‌منظور رفع این مشکل از شاخص پیشنهادی هنسلر، هوبونا و ری[3] (۲۰۰۹) با عنوان پایایی مرکب[4] کمک گرفته می‌شود. در این شاخص به‌علت اینکه هنگام محاسبه، از بارهای عاملی گویه‌ها استفاده می‌شود، مقادیر پایایی مرکب را نسبت به آلفای کرونباخ بیشتر و بهتر نشان می‌دهد. جهت تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار اس‌پی‌اس‌اس ۵۲۵ و نرم‌افزار Smart PLS 3 که یکی از پرکاربردترین نرم‌افزارهای مدل‌سازی معادلات ساختاری است، استفاده شد. مدل‌سازی معادلات ساختاری از دو بخش مدل اندازه‌گیری (رابطه میان سازه‌ها و ابعاد آن سازه‌ها) و مدل ساختاری (رابطه سازه‌ها با یکدیگر) تشکیل شده است (رضازاده و داوری، ۱۳۹۳). روش PLS برای ارزیابی مدل‌های معادلات ساختاری سه قسمت را پوشش می‌دهد: ۱ـ روش مربوط به مدل‌های اندازه‌گیری (رابطه میان ابعاد یک سازه با آن سازه)، ۲ـ بخش ساختاری (رابطه میان سازه‌ها با یکدیگر) و ۳ـ بخش کلی مدل

1. Mohayidin, Azirawani, Man Norfaryanti & Mar Idawati
2. Sherer
3. Henseler, Hubona & Ray
4. composite reliability
5. spss25

(اندازه‌گیری و ساختاری). در پژوهش حاضر تجزیه‌وتحلیل داده‌ها در بخش آمار توصیفی با استفاده از شاخص‌های آماری نظیر فراوانی، درصد فراوانی، میانگین و انحراف معیار صورت گرفته است. در بخش آمار استنباطی پژوهش حاضر برای بررسی فرضیه‌های تحقیق و به‌طور کلی آزمون مدل مفهومی پژوهش براساس داده‌های جمع‌آوری‌شده از تحلیل حداقل مربعات جزئی (PLS) که رویکرد مدل‌سازی مسیر واریانس محور است و امکان بررسی فرضیه‌ها (رابطه متغیرهای پنهان و آشکار) را به‌طور هم‌زمان فراهم می‌سازد، استفاده شده است. رویکرد حداقل مربعات جزئی یکی از رویکردهای معادلات ساختاری (SEM) است و روشی برای تحلیل سازه‌های تکوینی و بازتابی است (عباسی افسنجانی، ۱۳۹۶) و رویکردی جامع برای آزمون فرضیات درباره روابط متغیرهای مشاهده‌شده و پنهان است؛ به‌ویژه زمانی که تعداد نشانگرهای هر عامل زیاد و بین آنها هم‌راستایی چندگانه وجود داشته باشد. درواقع SEM تکنیکی چند متغیری است که از رگرسیون چند متغیره و تحلیل عاملی برای تخمین روابط وابستگی بین متغیرها به‌صورت هم‌زمان استفاده می‌کند.

یافته‌ها

در این بخش به بررسی یافته‌های پژوهش بر اساس اهداف می‌پردازیم:

بین مدیریت دانش شخصی دانشجویان دوره تکمیلی دانشگاه تبریز از لحاظ متغیر جنسیت اختلاف معناداری وجود دارد. برای برآورد وجود یا عدم‌وجود اختلاف معنادار بین مدیریت دانش شخصی دانشجویان بر اساس جنسیت از آزمون تی مستقل استفاده شد. بر اساس جدول شماره (۱) مشخص شد اختلاف معناداری بین مدیریت دانش شخصی دو گروه مرد و زن وجود ندارد (جدول ۱).

جدول ۱. نتایج آزمون تی مستقل مربوط به مقایسه مدیریت دانش شخصی دانشجویان از لحاظ جنسیت

شاخص‌های آماری گروه‌ها	تعداد	میانگین	انحراف معیار	درجه آزادی	t	سطح معناداری
مرد	۱۰۲	۱۱۵/۳	۲۹/۸	۱۸۸	۰/۴۹۸	۰/۶۷۸
زن	۸۸	۱۰۹/۹	۲۲/۳			

بین مدیریت دانش شخصی دانشجویان دوره‌های تکمیلی دانشگاه تبریز از لحاظ متغیر مقطع تحصیلی اختلاف معناداری وجود دارد. بر اساس جدول (۲) علی‌رغم وجود تفاوت بین میانگین‌های محاسبه‌شده برای مدیریت دانش شخصی و بیشتر بودن میانگین گروه دکتری ولی این تفاوت از نظر آماری معنادار نیست و می‌توان نتیجه گرفت دانشجویان دوره‌های تکمیلی حساسیتی یکسان به موضوع دارند.

جدول ۲. نتایج آزمون تی مستقل مربوط به مقایسه مدیریت دانش شخصی از لحاظ مقطع تحصیلی

شاخص‌های آماری گروه‌ها	تعداد	میانگین	انحراف معیار	درجه آزادی	t	سطح معناداری
کارشناسی ارشد	۱۱۵	۱۱۳/۷	۲۰/۵	۱۸۸	۰/۹۸۷	۰/۶۹۹
دکتری	۷۵	۱۱۹/۹	۱۶/۹			

در جدول (۳)، برخی از مفاهیم آمار توصیفی متغیرها شامل میانگین، انحراف معیار، چولگی و کشیدگی ارائه شده است. در این میان، پارامترهای مرکزی، دسته‌ای از پارامترهای توصیف‌کننده توزیع آماری هستند که ویژگی داده‌ها را نسبت به مرکز توزیع بیان می‌کنند. میانگین به‌عنوان نقطه تعادل و مرکز ثقل توزیع آماری، یکی از شاخص‌های مرکزی مناسب برای نشان دادن مرکزیت داده‌هاست. برای مثال، میانگین مدیریت دانش شخصی برابر است با ۳/۵۱ که نشان می‌دهد بیشتر داده‌های مربوط به این متغیر حول این نقطه تمرکز یافته‌اند. دسته‌ای دیگر از پارامترهای توصیف‌کننده جامعه، پارامترهای پراکندگی هستند. پارامترهای پراکندگی، معیاری برای تعیین میزان پراکندگی داده‌ها از یکدیگر یا میزان پراکندگی آن‌ها نسبت به میانگین است. از جمله مهم‌ترین پارامترهای پراکندگی، انحراف معیار است. هرچقدر میزان انحراف معیار توزیع آماری بیشتر باشد، نشان‌دهنده این است که این داده‌ها، دارای پراکندگی بیشتری هستند. در میان متغیرهای این پژوهش، خودکارآمدی با مقدار ۰/۸۶ بیشترین پراکندگی را دارد. به‌منظور تعیین نرمال بودن یا نرمال نبودن توزیع نمونه آماری آزمون کلموگروف ـ اسمیرنف تک‌نمونه‌ای انجام شد. در آزمون مذکور، فرض صفر بیانگر نرمال بودن توزیع داده‌ها و فرض خلاف بیانگر غیرنرمال بودن آن است. در این آزمون چنانچه سطح معناداری کمتر از ۰/۰۵ باشد، فرض نرمال بودن توزیع این متغیرها رد و فرض خلاف مبنی بر غیرنرمال توزیع داده‌ها تأیید می‌شود. بر اساس نتایج جدول شماره (۳)، مقادیر سطح معناداری متغیرهای پژوهش، کمتر از ۰/۰۵ بود. لذا فرض نرمال بودن توزیع این متغیرها رد و فرض خلاف مبنی بر غیرنرمال توزیع داده‌ها تأیید گردید.

جدول ۳. شاخص‌های مرکزی، پراکندگی و توزیع عوامل

شاخص		مدیریت دانش شخصی	رفتار اطلاع‌یابی	خودکارآمدی
مرکزی	میانگین	۳/۵۱۷۳	۳/۵۹۷۴	۳/۱۵۴۹
پراکندگی	انحراف معیار	۰/۷۸۵۱۸	۰/۷۸۸۱۲	۰/۸۶۵۰۸
	واریانس	۰/۶۱۷	۰/۶۲۱	۰/۷۴۸
شکل توزیع	Kolmogorov-Smirnov Z	۰/۰۹۸	۰/۱۰۳	۰/۰۶۶
	Sig	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۴۴

مدل اندازه‌گیری

الف: پایایی ابزارهای اندازه‌گیری

۱) مقادیر بارهای عاملی متغیرهای مشاهده شده: طبق گفته محققان در صورتی مدل اندازه‌گیری انعکاسی، مدلی همگن خواهد بود که قدر مطلق بار عاملی هریک از متغیرهای مشاهده‌شده متناظر با متغیر پنهان آن مدل دارای مقدار حداقل۰/۷ باشد. برای این منظور مقادیر بارهای عاملی۱ موردبررسی قرار گرفت. برخی پیشنهاد حذف متغیر مشاهده‌شده انعکاسی را از مدل اندازه‌گیری که زیر ۰/۴ باشد را بیان داشتند، آن هم در صورتی که با حذف آن پایایی مرکب مدل اندازه‌گیری انعکاسی مربوطه افزایش یابد (Hair, Sarstedt, Ringle & Mena, 2017).

۲) معناداری بارهای عاملی: نتایج بررسی معناداری بارهای عاملی (بیرونی) در جدول (۴) ذکر شده است. چنانچه مقدار به‌دست آمده بالای حداقل آماره در سطح مورد اطمینان در نظر گرفته شده باشد، آن رابطه یا فرضیه تأیید می‌شود. در سطح معناداری ۹۰ درصد، ۹۵ درصد و ۹۹ درصد این مقدار به‌ترتیب با حداقل آماره t ۱/۶۴، ۱/۹۶ و ۲/۵۸ مقایسه می‌شود.

۳) آلفای کرونباخ۲ و پایایی مرکب۳: روش آلفای کرونباخ برای محاسبه هماهنگ درونی ابزار اندازه‌گیری از جمله پرسش‌نامه‌ها یا آزمون‌هایی که خصیصه‌های مختلف را اندازه‌گیری می‌کنند، به کار می‌رود. در این‌گونه ابزار، پاسخ هر سؤال می‌تواند مقادیر عددی مختلفی اختیار کند. برای محاسبه آلفای کرونباخ، ابتدا می‌بایست واریانس نمرات هر زیرمجموعه سؤالات پرسش‌نامه و واریانس کل را محاسبه نمود.

شاخص آلفای کرونباخ فرض بر این دارد که متغیرهای مشاهده‌پذیر هر مدل اندازه‌گیری دارای وزن‌های یکسانی هستند و در واقع اهمیت نسبی آنها را با هم برابر در نظر می‌گیرد. به‌منظور رفع این مشکل از شاخص پیشنهادی ورتس و همکاران (۱۹۷۴) با عنوان پایایی مرکب کمک گرفته می‌شود. در این شاخص به‌علت اینکه هنگام محاسبه، از بارهای عاملی گویه‌ها استفاده می‌شود، مقادیر پایایی مرکب را نسبت به آلفای کرونباخ بیشتر و بهتر نشان می‌دهد. همان طور که نتایج جدول (۴) نشان می‌دهد، مقادیر بار عاملی تمام گویه‌ها بیشتر از ۰/۴ است و بنابراین مدل اندازه‌گیری، مدلی همگن است و مقادیر بار عاملی، مقادیر قابل قبولی هستند. نتایج بررسی مقادیر آماره t در جدول (۴) نشان داد که مقادیر آماره t برای همه گویه‌ها بیشتر از ۲/۵۸ گزارش شد. این بدان معناست که ارتباط بین گویه‌ها با متغیر مکنون مربوط به خود در سطح اطمینان ۹۹ درصد پذیرفته می‌شود. نتایج بررسی ضرایب آلفای کرونباخ و پایایی مرکب در جدول (۴) نشان داد مقادیر این شاخص‌ها برای همه متغیرهای پنهان، بیشتر از ۰/۷ است، بنابراین پایایی ابزارهای اندازه‌گیری با استفاده از این دو شاخص هم تأیید شد (Esposito Vinzi, Chin, Henseler & Wang, 2010; Hair & et.al, 2017).

1. outer loadings
2. cronbachs alpha
3. composite reliability

جدول ۴. نتایج مقادیر بارهای عاملی متغیرهای مشاهده‌پذیر

مؤلفه‌ها	گویه‌ها	بار عاملی	آماره t	P Values	آلفای کرونباخ	پایایی مرکب
مدیریت دانش شخصی	۱Q	۰/۶۰۶	۸/۸۸۰	۰/۰۰۰	۰/۸۱۶	۰/۸۶۳
	۲Q	۰/۵۱۵	۶/۶۲۰	۰/۰۰۰		
	۳Q	۰/۵۳۳	۶/۶۱۵	۰/۰۰۰		
	۴Q	۰/۷۴۷	۱۹/۰۹۹	۰/۰۰۰		
	۵Q	۰/۷۵۵	۱۶/۳۵۳	۰/۰۰۰		
	۶Q	۰/۷۹۷	۱۹/۳۸۱	۰/۰۰۰		
	۷Q	۰/۸۳۴	۳۵/۲۹۳	۰/۰۰۰		
رفتار اطلاع‌یابی	۸Q	۰/۸۷۰	۳۵/۹۶۵	۰/۰۰۰	۰/۹۳۱	۰/۹۴۶
	۹Q	۰/۸۶۱	۳۶/۹۰۸	۰/۰۰۰		
	۱۰Q	۰/۸۳۲	۳۱/۶۰۱	۰/۰۰۰		
	۱۱Q	۰/۸۸۵	۵۰/۵۴۰	۰/۰۰۰		
	۱۲Q	۰/۸۸۵	۵۵/۵۴۱	۰/۰۰۰		
	۱۳Q	۰/۸۴۳	۳۹/۵۵۶	۰/۰۰۰		
خودکارآمدی	۱۴Q	۰/۸۳۵	۲۹/۹۱۴	۰/۰۰۰	۰/۹۲۱	۰/۹۳۹
	۱۵Q	۰/۸۴۵	۳۵/۹۶۷	۰/۰۰۰		
	۱۶Q	۰/۸۱۲	۲۷/۶۷۲	۰/۰۰۰		
	۱۷Q	۰/۸۸۲	۴۴/۰۸۷	۰/۰۰۰		
	۱۸Q	۰/۸۴۳	۲۹/۵۲۸	۰/۰۰۰		
	۱۹Q	۰/۸۶۷	۴۱/۳۵۱	۰/۰۰۰		

ب: روایی ابزارهای اندازه‌گیری

۱) روایی همگرا[1]: منظور از شاخص روایی همگرا سنجش میزان تبیین متغیر پنهان توسط متغیرهای مشاهده‌پذیر آن است (Barclay, Higgins & Thompson, 1995). برای شاخص متوسط واریانس استخراج‌شده[2] حداقل مقدار ۰/۵ مقدار قابل قبولی است که این مقدار نشان‌دهنده این است که متغیرهای مشاهده‌پذیر حداقل ۵۰ درصد واریانس متغیر پنهان خود را تبیین می‌کند. ۲) روایی تشخیصی یا واگرا[3]: روایی تشخیصی یا واگرا توانایی مدل اندازه‌گیری انعکاسی را در میزان افتراق مشاهده‌پذیرهای متغیر پنهان آن مدل با سایر مشاهده‌پذیرهای موجود در مدل را می‌سنجد. الف) آزمون فورنل ـ لارکر:

1. convergent validity
2. average variance extracted (AVE)
3. discriminant validity

طبق این معیار یک متغیر پنهان در مقایسه با سایر متغیرهای پنهان، باید پراکندگی بیشتری را در بین مشاهده‌پذیرهای خود داشته باشد، تا بتوان گفت متغیر پنهان مدنظر روایی تشخیصی بالایی دارد (Fornell, Johnson, Anderson, Cha & Bryant, 2006).

همان طور که در جدول (۵) ملاحظه می‌شود، نتایج بررسی مقادیر واریانس استخراج‌شده متغیرهای پنهان پژوهش نشان داد که همه متغیرها مقادیری بیش از ۰/۵ به خود اختصاص دادند. بر این اساس می‌توان گفت: روایی همگرای ابزارهای اندازه‌گیری با استفاده از شاخص میانگین واریانس استخراج‌شده، تأیید گردید. بر این اساس نتایج به‌دست آمده از جدول (۷)، جذر میانگین استخراج‌شده هر متغیر پنهان، بیشتر از حداکثر همبستگی آن متغیر پنهان با متغیرهای پنهان دیگر است. بنابراین روایی واگرا مدل اندازه‌گیری با استفاده از آزمون فورنل ـ لارکر هم تأیید شد. الف) آزمون بار مقطعی[1]: بر اساس این آزمون پیشنهاد شده است بار عاملی هر متغیر مشاهده‌پذیر بر روی متغیر پنهان مربوط به خود باید بیشتر از بار عاملی همان متغیر مشاهده‌پذیر بر متغیرهای پنهان دیگر باشد (Hair & et.al, 2017).

جدول ۵. آزمون فورنل ـ لارکر

	خودکارآمدی	رفتار اطلاع‌یابی	مدیریت دانش شخصی	(AVE)
خودکارآمدی	۰/۸۴۸			۰/۷۱۸
رفتار اطلاع‌یابی	۰/۸۳۵	۰/۸۶۳		۰/۷۴۴
مدیریت دانش شخصی	۰/۷۰۳	۰/۷۰۱	۰/۷۰۸	۰/۵۰۲

همچنین بر اساس جدول (۶) میزان پراکندگی گویه‌های متغیرهای پنهان موجود در مدل، نشان می‌دهد بار عاملی هر گویه بر روی متغیر پنهان مربوط به خود، بیشتر از بار عاملی همان متغیر مشاهده‌پذیر بر متغیرهای پنهان دیگر گزارش شد. بر این اساس، روایی افتراقی ابزارهای اندازه‌گیری با استفاده از شاخص بارهای عاملی متقابل، تأیید شد.

جدول ۶. روایی واگرا بارهای عاملی متقابل

سؤالات	خودکارآمدی	رفتار اطلاع‌یابی	مدیریت دانش شخصی
۱Q	۰/۳۷۴	۰/۳۳۵	۰/۶۰۶
۲Q	۰/۴۰۰	۰/۴۰۸	۰/۵۱۵
۳Q	۰/۳۳۵	۰/۲۸۷	۰/۵۳۳
۴Q	۰/۵۹۸	۰/۵۴۳	۰/۷۴۷

1. cross loading

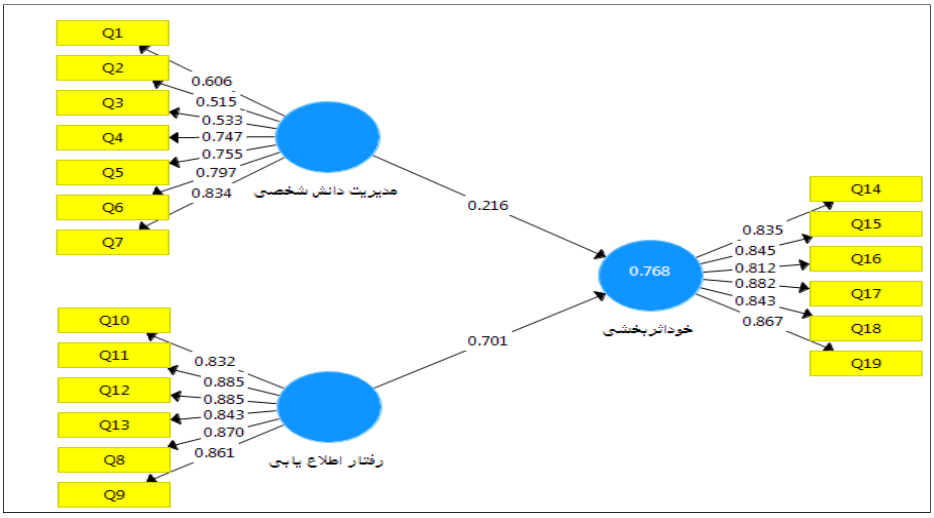
سؤالات	خودکارآمدی	رفتار اطلاع‌یابی	مدیریت دانش شخصی
۵Q	۰/۵۳۶	۰/۵۵۵	۰/۷۵۵
۶Q	۰/۵۳۵	۰/۶۰۶	۰/۷۹۷
۷Q	۰/۷۲۲	۰/۷۷۸	۰/۸۳۴
۸Q	۰/۷۴۸	۰/۸۷۰	۰/۷۲۷
۹Q	۰/۷۴۴	۰/۸۶۱	۰/۶۳۶
۱۰Q	۰/۷۰۷	۰/۸۳۲	۰/۶۰۰
۱۱Q	۰/۷۲۶	۰/۸۸۵	۰/۶۸۸
۱۲Q	۰/۷۵۱	۰/۸۸۵	۰/۶۶۳
۱۳Q	۰/۷۹۵	۰/۸۴۳	۰/۶۲۱
۱۴Q	۰/۸۳۵	۰/۷۰۱	۰/۶۰۰
۱۵Q	۰/۸۴۵	۰/۷۹۰	۰/۵۹۹
۱۶Q	۰/۸۱۲	۰/۶۶۳	۰/۵۸۵
۱۷Q	۰/۸۸۲	۰/۷۶۹	۰/۶۷۵
۱۸Q	۰/۸۴۳	۰/۶۸۷	۰/۶۵۶
۱۹Q	۰/۸۶۷	۰/۷۷۶	۰/۶۸۸
میانگین	۰/۸۸۷	۰/۶۶۸	۰/۶۵۹

بر اساس جدول (۶) میزان افتراق گویه‌های متغیرهای پنهان موجود در مدل، نشان داد که بار عاملی هر گویه بر روی متغیر پنهان مربوط به خود، بیشتر از بار عاملی همان متغیر مشاهده‌پذیر بر متغیرهای پنهان دیگر است. بر این اساس، روایی افتراقی ابزارهای اندازه‌گیری با استفاده از شاخص بارهای عاملی متقابل، تأیید شد.

آزمون مدل‌های ساختاری۱

چند معیار اصلی برای آزمون مدل‌های ساختاری وجود دارد. در ادامه به بررسی آنها پرداخته می‌شود. نمودار (۱) با عنوان نمودار ضرایب مسیر، به بررسی ضریب مسیر متغیرها و میزان تأثیر هریک از متغیرهای مستقل بر متغیر وابسته می‌پردازد. مقدار ضریب مسیر در بازه ۱- و ۱ قرار دارد. هر چه این مقدار به‌صورت مثبت بیشتر باشد، نشان‌دهنده تأثیرگذاری بیشتر متغیر مستقل بر متغیر وابسته است.

1. structural model

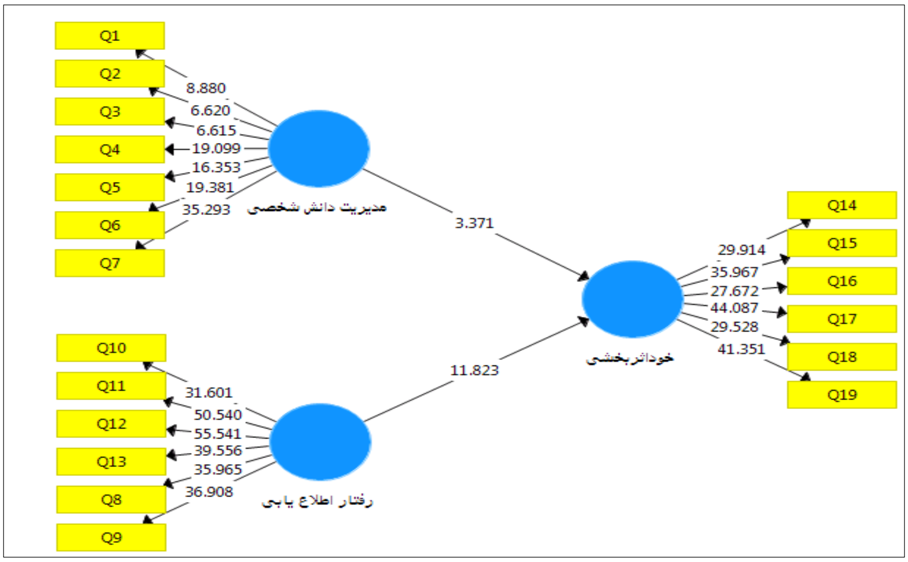

نمودار ۱. نمودار ضرایب مسیر

نمودار (۱) ضریب تعیین میزان تبیین واریانس متغیر وابسته توسط متغیرهای مستقل را نشان می‌دهد. از مشکلات ضریب تعیین۱ این است که میزان موفقیت مدل را بیش از اندازه برآورد می‌کند و کمتر تعداد متغیرهای مستقل و حجم نمونه را در نظر می‌گیرد، از این‌رو بعضی از محققان ترجیح می‌دهند از شاخص دیگری تحت عنوان ضریب تعیین تعدیل‌شده۲ استفاده کنند (ساروخانی، ۱۳۸۲). ضریب تعیین تعدیل‌شده خودکارآمدی ۰/۷۶۶ است که این عدد بیان می‌کند که بیش از ۷۶ درصد از تغییرات خودکارآمدی تحت‌تأثیر متغیرهای موردمطالعه در این پژوهش است و مابقی عواملی هستند که در مدل در نظر گرفته نشده است. معیار دیگر بررسی مدل ساختاری اندازه اثر می‌باشد. کوهن۳ (۱۹۸۸) مقادیر ۰/۲۰؛ ۰/۱۵ و بیشتر ۰/۳۵ را به‌ترتیب مقادیر ضعیف، متوسط و قوی ارزیابی کرده‌اند. نتایج بررسی مقادیر اندازه اثر برای متغیر رفتار اطلاع‌یابی ۰/۸۹۶ و برای مدیریت دانش شخصی ۰/۰۸۵ محاسبه شد؛ بدیهی است با توجه به مقادیر استاندارد ذکرشده، این مقدار برای بازه‌های ضعیف تا قوی گزارش شد.

معناداری ضرایب مسیر (بتا): یکی از شاخص‌های تأیید روابط در مدل ساختاری معنادار بودن ضرایب مسیر است. معناداری ضرایب مسیر مکمل بزرگی و جهت علامت ضریب بتای مدل است. چنانچه مقدار به‌دست آمده بالای حداقل آماره در سطح مورد اطمینان در نظر گرفته شده باشد، آن رابطه یا فرضیه تأیید می‌شود. در سطح معناداری ۹۰ درصد، ۹۵ درصد و ۹۹ درصد این مقدار به ترتیب با حداقل آماره t ،۱/۶۴، ۱/۹۶ و ۲/۵۸ مقایسه می‌شود. نمودار (۲) معناداری ضرایب مسیر را نشان می‌دهد. نتایج

1. R square
2. R square adjusted
3. Cohen

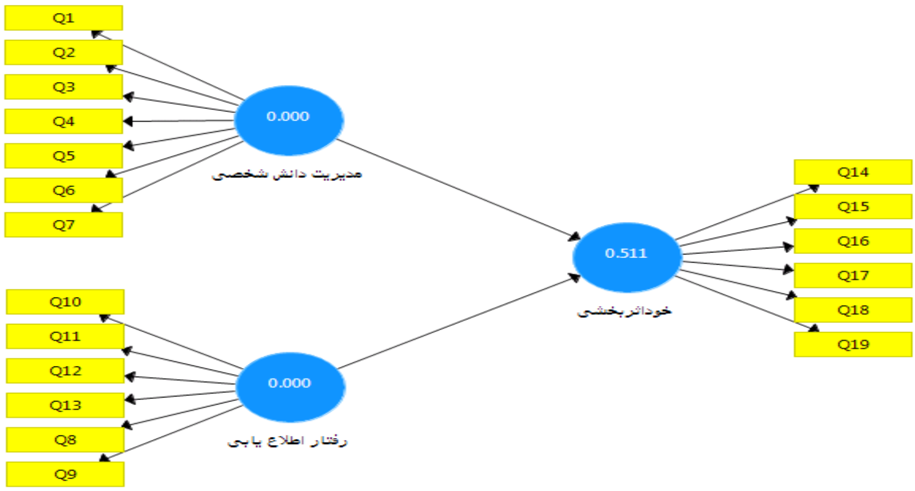
به‌دست آمده از نمودار (۲) در نتایج فرضیات تشریح شده است.

نمودار ۲. معناداری ضرایب مسیر

قدرت پیش‌بینی مدل یا اشتراک افزونگی۱ معیار دیگری برای بررسی مدل ساختاری است. هدف این شاخص بررسی توانایی مدل ساختاری در پیش‌بینی کردن به روش چشم‌پوشی۲ است. معروفترین و شناخته‌شده‌ترین معیار اندازه‌گیری این توانایی، شاخص Q2 است که بر اساس این ملاک مدل باید نشانگرهای متغیر پنهان درون‌زای انعکاسی این پژوهش را پیش‌بینی کند. مقادیر به‌دست آمده از این آزمون مثبت است که نشان‌دهنده کیفیت مناسب مدل ساختاری است (Esposito Vinzi, & et.al, 2010). در مورد قدرت پیش‌بینی مدل در مورد متغیرهای پنهان درون‌زا سه مقدار ۰/۰۲، ۰/۱۵ و ۱/۳۵ به‌ترتیب به‌عنوان مقادیر ضعیف، متوسط و قوی برای این شاخص معرفی شده‌اند (Esposito Vinzi & et.al, 2010). همچنین توان پیش‌بینی مدل (نمودار ۳) برای متغیرهای وابسته در بازه ضعیف تا بالاتر از متوسط گزارش شد (Q2 =۰/۵۱۱).

1. CV red
2. blindfolding

نمودار ۳. اشتراک افزونگی

برازش کلی مدل معادلات ساختاری

مدل‌هایی که با رویکرد واریانس‌محور از طریق نرم‌افزارهای واریانس‌محور مانند Smart PLS موردبررسی قرار می‌گیرند فاقد شاخصی کلی برای نگاه به مدل به‌صورت یکجا هستند. یعنی شاخصی برای سنجش کل مدل شبیه به رویکرد کواریانس‌محور وجود ندارد. اما در تحقیقات مختلف در این حوزه پیشنهاد شد که از شاخصی به‌نام GOF که توسط تننهاوس، اسپوسیتو وینزی، چاتنلین، لارو۱ (۲۰۰۵) پیشنهاد شده است و می‌توان به‌جای شاخص‌های برازشی که در رویکردهای کواریانس‌محور وجود دارد، استفاده نمود. این شاخص هر دو مدل ساختاری و اندازه‌گیری را به‌صورت یکجا در نظر گرفته و کیفیت آنها را مورد آزمون قرار می‌دهد. این شاخص به‌صورت میانگین R2 و میانگین مقادیر اشتراکی به‌صورت دستی محاسبه می‌شود.

$$GOF = \sqrt{\overline{communalities} \times \overline{R^2}}$$

این شاخص مجذور ضرب دو مقدار متوسط مقادیر اشتراکی و ضریب تعیین است. از آنجا که این مقدار به دو شاخص مذکور وابسته است، حدود این شاخص بین صفر و یک بوده و وتزلس۲ و همکاران (۲۰۰۹) سه مقدار ۰/۰۱، ۰/۲۵ و ۰/۳۶ را به‌ترتیب به‌عنوان مقادیر ضعیف، متوسط و قوی برای GOF معرفی نمودند. با توجه به مقدار به‌دست آمده برای GOF (۰/۴۹۵) که بالاتر از مقدار پیشنهادی وتزلس و همکاران (۰/۳۶) است و قوی بودن مدل را نشان می‌دهد، بنابراین برازش مناسب مدل کلی تأیید می‌شود (جدول ۷).

1. Tenenhaus, Esposito Vinzi, Chatelin & Lauro
2. Wetzels

جدول ۷. نتایج برازش مدل کلی

مؤلفه‌ها	ضریب تعیین	√ضریب تعیین	مقادیر اشتراکی	√مقادیر اشتراکی	GOF
خودکارآمدی	۰/۷۶۸	۰/۷۶۸	۰/۷۱۸	۰/۶۴۵	۰/۴۹۵
رفتار اطلاع‌یابی			۰/۷۴۴		
مدیریت دانش شخصی			۰/۵۰۲		

بر این اساس مقدار مطلوب برای این شاخص حداکثر ۰/۰۸ است. نتایج به‌دست آمده مقدار ریشه دوم میانگین مربعات باقیمانده استاندارد شده (SRMR) را برابر با ۰/۰۷۴ گزارش می‌کند که مقداری مطلوب است و بنابراین برازش مناسب مدل کلی تأیید می‌شود.

نتایج آزمون فرضیات مربوط به تعیین اثر

مدیریت دانش شخصی بر خودکارآمدی دانشجویان تحصیلات تکمیلی دانشگاه تبریز تأثیر دارد. نتایج آزمون این فرضیه نشان داد که مقدار ضریب مسیر مدیریت دانش شخصی بر خودکارآمدی برابر با ۰/۲۱۶ می‌باشد. آماره t این ارتباط برابر با ۳/۳۷۱ می‌باشد که در سطح اطمینان ۹۵ درصد معنادار گزارش شد ($P\text{-Value} \leq 0.05$). بر این اساس فرضیه صفر پژوهش رد و فرضیه مقابل تأیید می‌شود. به این معنا که مدیریت دانش شخصی بر خودکارآمدی دانشجویان تحصیلات تکمیلی دانشگاه تبریز تأثیر دارد (جدول ۸).

رفتار اطلاع‌یابی بر خودکارآمدی دانشجویان تحصیلات تکمیلی دانشگاه تبریز تأثیر دارد. نتایج آزمون این فرضیه نشان داد که مقدار ضریب مسیر رفتار اطلاع‌یابی بر خودکارآمدی برابر با ۰/۷۰۱ می‌باشد. آماره t این ارتباط برابر با ۱۱/۸۲۳ می‌باشد که در سطح اطمینان ۹۵ درصد معنادار گزارش شد ($P\text{-Value} \leq 0.05$). بر این اساس فرضیه صفر پژوهش رد و فرضیه مقابل تأیید می‌شود. به این معنا که رفتار اطلاع‌یابی بر خودکارآمدی دانشجویان تحصیلات تکمیلی دانشگاه تبریز تأثیر دارد (جدول ۸).

جدول ۸. خلاصه نتایج فرضیه‌ها

	فرضیات	ضریب مسیر	آماره t	P Values	نتیجه
۱	مدیریت دانش شخصی-> خودکارآمدی	۰/۲۱۶	۳/۳۷۱	۰/۰۰۱	تأیید
۲	رفتار اطلاع‌یابی-> خودکارآمدی	۰/۷۰۱	۱۱/۸۲۳	۰/۰۰۰	تأیید

بحث

هدف اصلی هر پژوهشی دست‌یابی به یافته‌هایی است که بتوان از آن‌ها برای ارائه راه‌کارهای عملی و کاربردی بهره گرفت. همچنین بهره‌گیری از این یافته‌ها می‌تواند راهنما و راه‌گشای دیگر پژوهشگران در انجام پژوهش‌های مشابه باشد. پژوهش حاضر با هدف بررسی تأثیر مدیریت دانش شخصی و رفتار

اطلاع‌یابی بر خودکارآمدی دانشجویان تحصیلات تکمیلی دانشگاه تبریز، انجام گرفت. این پژوهش از نظر هدف کاربردی و از نظر روش‌شناسی از نوع همبستگی با رویکرد ارائه مدل معادلات ساختاری بود. دانشجویان تحصیلات تکمیلی دانشگاه تبریز، جامعه آماری این پژوهش را تشکیل دادند. با توجه به اینکه روش تجزیه‌وتحلیل انتخابی برای فرضیات این پژوهش، به شیوه معادلات ساختاری بود، از قواعد شناخته‌شده برای تعیین حداقل نمونه لازم در روش Smart Pls توسط بارکلای، هیگینز و تامپسون (۱۹۹۵) استفاده شد. ۱۹۰ نفر برای نمونه آماری پژوهش حاضر انتخاب شدند. به همین منظور ارتباط دو متغیر مستقل (مدیریت دانش شخصی و رفتار اطلاع‌یابی) با متغیر وابسته (خودکارآمدی) در قالب ۲ فرضیه آزمون شد. در فرضیه اول عنوان شد که: ۱) مدیریت دانش شخصی بر خودکارآمدی دانشجویان تحصیلات تکمیلی دانشگاه تبریز تأثیر دارد. نتایج آزمون این فرضیه نشان داد که مقدار ضریب مسیر مدیریت دانش شخصی بر خودکارآمدی برابر با ۱/۲۱۶ می‌باشد. آماره t این ارتباط برابر با ۳/۳۷۱ می‌باشد که در سطح اطمینان ۹۵ درصد معنادار گزارش شد. بر این اساس فرضیه صفر پژوهش رد و فرضیه مقابل تأیید شد. به این معنا که مدیریت دانش شخصی بر خودکارآمدی دانشجویان تحصیلات تکمیلی دانشگاه تبریز تأثیر دارد. در ادامه و در فرضیه دوم عنوان شد که رفتار اطلاع‌یابی بر خودکارآمدی دانشجویان تحصیلات تکمیلی دانشگاه تبریز تأثیر دارد. نتایج آزمون این فرضیه هم نشان داد که مقدار ضریب مسیر رفتار اطلاع‌یابی بر خودکارآمدی برابر با ۰/۷۰۱ می‌باشد. آماره t این ارتباط برابر با ۱۱/۸۲۳ می‌باشد که در سطح اطمینان ۹۵ درصد معنادار گزارش شد. بر این اساس فرضیه صفر پژوهش رد و فرضیه مقابل تأیید شد. به این معنا که رفتار اطلاع‌یابی بر خودکارآمدی دانشجویان تحصیلات تکمیلی دانشگاه تبریز تأثیر دارد. امروزه علم و دانش در حوزه‌های زیادی از زندگی انسان اهمیت یافته و آنها را تحت‌تأثیر قرار خود داده است و محیط دانشگاه و به‌تبع آن ارتباطات علمی موجود در آن می‌تواند احساس تعهد و مسئولیت را در دانشجویان ارتقاء دهد؛ این امر می‌تواند گستره انتظارات را برای دستیابی به نتیجه‌ای کارآمدتر حتی در امور فردی ارتقاء دهد؛ موضوعی که با عنوان «خودکارآمدی» شناخته می‌شود. در همین راستا پژوهش حاضر با هدف بررسی تأثیر مدیریت دانش شخصی و رفتار اطلاع‌یابی بر خوداثربخشی دانشجویان تحصیلات تکمیلی دانشگاه تبریز، انجام گرفت. نتایج به‌دست آمده از آزمون فرضیات نشان داد که مدیریت دانش شخصی می‌تواند تغییرات خودکارآمدی را پیش‌بینی کند. یافته‌های پژوهش حاضر از نتایج تحقیق بطحایی و ترکیان‌تبار (۱۳۹۴) حمایت می‌کند. آنها نیز رفتار اطلاع‌یابی را عامل و محرکی مؤثر بر خلاقیت معرفی کردند. قاضی‌طباطبایی و مرجایی (۱۳۸۰)، در پژوهش خود نشان دادند که ارتباط علمی دارای تأثیراتی مستقیم و غیرمستقیم بر متغیر خودکارآمدی افراد در دانشگاه‌ها است. این اعتقاد وجود دارد که دانشجویان باید با تکیه بر دانش برتر امکان اتخاذ تصمیمات معقول‌تر در موضوعات مهم و بهبود عملکردهای مبتنی بر دانش را پیدا کنند. از این‌رو مدیریت دانش مقوله‌ای مهم‌تر از خود دانش محسوب می‌شود. بنابراین اجرای مدیریت دانش ضروری شده و دانشجویان و پژوهشگران باید با

برنامه‌ریزی برای تحقق آن اقدام کنند (Lee, Kim & Kim, 2012). در حال حاضر وضعیت به‌گونه‌ای است که نیاز به توسعه مستمر نوآوری‌ها و بهبود رقابتی باعث شده تا فشار تغییرات، جای خود را به سرمایه دانشی بدهد. رویارویی با تغییرات تحت عنوان «توانمندی‌های پویا»، به خلق، تبدیل و استفاده مؤثر از انواع دانش به‌عنوان دارایی اصلی که در روابط، وظایف و کارکردها نهفته است بستگی دارد. نتایج پژوهش الجنابی و کومار (۲۰۱۲) نشان داد، به اشتراک‌گذاری دانش شخصی، سبب افزایش عملکردهای نوآورانه افراد می‌گردد و عملکرد آن‌ها را بهبود می‌بخشد. بر اساس نتایج پژوهش آگنی هورتی و تورت (۲۰۰۹) استفاده کارآمد از فناوری با توجه به مهارت‌ها و ابزارها سبب افزایش اطلاع‌یابی، دانش شخصی افزایش کارآمدی دانشجویان در پروژه‌هایشان می‌گردد. ورما (۲۰۰۹) در پژوهش خود بیان می‌کند که مدیریت دانش شخصی، ابزار و وسیله‌ای است که می‌تواند توانایی‌های شناختی افراد را بهبود بخشد و عملکرد شناختی آنها را افزایش دهد. بارچوس و همکاران (۲۰۰۷) در پژوهش خود نشان می‌دهند، استفاده کارآمد از دانش شخصی زمینه‌ساز افزایش رفتارهای نوآورانه و عملکرد بهتر افراد می‌گردد. بر اساس مطالعه رایت (۲۰۰۵) نیز مدیریت دانش شخصی و به اشتراک‌گذاری آن، می‌تواند سبب افزایش عملکرد کارکنان در حوزه کتابداری گردد و کارایی آنها را بهبود بخشد. بر این اساس می‌توان بیان داشت، دانش شخصی به‌عنوان مبنا و اساسی برای رشد و گسترش دانش جمعی و موفقیت افراد در انجام کارها و وظایف شناخته می‌شود. افراد برای موفقیت در عرصه زندگی و کاری باید قادر به جمع‌آوری، سازماندهی و توسعه دانش شخصی خود که در قالب ضمنی و صریح است باشند تا بتوانند به نحوه شایسته‌ای آن را مورد استفاده قرار دهند. لذا پرداختن به دانش شخصی و مدیریت آن به‌منظور خوداثربخشی دانشجویان اهمیت بالایی دارد؛ چراکه هدف اصلی آن، ارائه مهارت‌های لازم برای اقتباس، انتقال، اشتراک و استفاده از دانش به ذینفعان و درنتیجه به حداکثر رسانیدن اثربخشی شخص در بستر اجتماع و رابطه‌سازی مشاغل است.

بر اساس نتایج آزمون فرضیه دوم هم مشخص شد که رفتار اطلاع‌یابی بخش قابل‌توجهی از واریانس خودکارآمدی دانشجویان را تبیین می‌کند. نعیمی و محمداسماعیل (۱۳۹۵) بیان کردند که رفتارهای اطلاع‌یابی، به محققان دانشگاه‌ها، کمک می‌کند تا در مدت اندک، منابع، مراجع و اطلاعات معتبر مرتبط با مسائل پژوهشی خود را از بین پایگاه‌های متعدد و متنوع اطلاعاتی، شناسایی، دسته‌بندی و فهرست کنند و از محتوای آن‌ها به نحو بهینه‌ای بهره گیرند. به‌بیان دیگر، توسعه روش‌ها و ابزارهای پژوهش، تحلیل، نگهداری و بازیابی داده‌ها و اطلاعات موجب شد تا مهارت بهره‌گیری از این روش‌ها و ابزارها خود به‌منزله تخصصی مستقل با عنوان اطلاع‌یابی مطرح شود، به‌گونه‌ای که موفقیت در فعالیت‌های علمی و پژوهشی، بدون برخورداری از این دانش و مهارت به امری دشوار بدل شده و کسب مهارت اطلاع‌یابی برای پژوهشگران و کادر علمی دانشگاه‌ها و مراکز آموزشی و پژوهشی اساسی باشد. یافته‌های پژوهش بطحایی و ترکیان تبار (۱۳۹۴) نشان داد که بین رفتار اطلاع‌یابی دانشجویان و خلاقیت‌شناختی، رفتار

اطلاع‌یابی و خلاقیت غیرشناختی، رفتار اطلاع‌یابی دانشجویان و بعد انگیزشی خلاقیت رابطه مثبت و معنادار وجود دارد. بنابراین می‌توان گفت که با افزایش خلاقیت، میزان خودکارآمدی نیز افزایش می‌یابد.

نتیجه‌گیری

در خصوص نتایج به‌دست آمده می‌توان گفت: با بهبود رفتار اطلاع‌یابی آموزشی و پژوهشی و آشنایی با انگیزه‌ها، اهداف و شیوه‌های صحیح جستجو موجب صرفه‌جویی در وقت و هزینه پژوهشگران می‌گردد. پژوهشگران می‌توانند، اطلاعات مرتبط و معتبری را به دست آورند و در جهت تکمیل فعالیت‌های آموزشی و پژوهشی خود از آن استفاده کنند تا از دوباره‌کاری‌ها و یا استفاده از روش آزمون‌وخطا بر حذر باشند. بر اساس آنچه بیان شد، خودکارآمدی، به‌معنای ارزیابی، قضاوت و انتظارات فرد در رسیدن به نتایج مطلوب است. بنابراین افرادی که دارای مهارت‌ها، توانایی‌ها و شناخت مطلوب باشند، قضاوت و ارزیابی خود را در رسیدن به هدف و موقعیت مطلوب بالاتر ارزیابی می‌کنند. بر اساس رویکرد یادگیری اجتماعی، یادگیری شناختی، و اندیشمندانی همانند بندورا (۲۰۰۲)، ارزیابی افراد و خودکارآمدی آنها در دست‌یابی به موقعیت‌های مطلوب و اهداف موردنظر تحت‌تأثیر دانش، شناخت و نحوه تنظیم دانسته‌هایشان است؛ زمانی که افراد دانش و شناخت کافی از موقعیت‌ها و اهداف موردنظر دارند و می‌توانند به ساماندهی و سازماندهی شناخت‌هایشان بپردازند، خود را در دست‌یابی به اهداف قادر و توانمندتر می‌بینند؛ یعنی خودکارآمدی بالاتری را تجربه می‌کنند. در همین راستا، مدیریت دانش نیز به معنای جمع‌آوری، کسب، فهم، دسته‌بندی، و به اشتراک گذاشتن دانش می‌باشد. بنابراین می‌توان انتظار داشت که مدیریت دانش شخصی سبب بهبود خودکارآمدی افراد گردد؛ چراکه شناخت‌ها و آگاهی‌های فرد را از موقعیت‌ها و اهداف مطلوب افزایش می‌دهد لذا این رویکردها، دستیابی افراد را به موقعیت‌های مطلوب‌تر هموار می‌سازند. داشتن رویکرد مدیریت دانش شخصی سبب می‌شود تا افراد به آسانی و با دست‌یابی به ابزار مطلوب، عملکرد مطلوب‌تری در دست‌یابی به موقعیت‌های موردنظر داشته باشند. در همین راستا، رفتار اطلاع‌یابی نوعی مهارت است که به افراد اجازه می‌دهد تا بتوانند از بین اطلاعات گسترده، اطلاعات مناسب را پیدا کنند و آن را در راستای دست‌یابی به موقعیت‌های مطلوب خود به کار بگیرند. بنابراین زمانی که کتابداران بتوانند از بین اطلاعات گسترده به‌درستی دست به انتخاب و دسته‌بندی اطلاعات بزنند، زمینه‌ساز افزایش ادراک آن‌ها از توانمندی‌ها و افزایش خودکارآمدی ایشان می‌گردد. بنابراین با بهبود مدیریت دانش شخصی و رفتار اطلاع‌یابی می‌توان انتظار داشت که خودکارآمدی آن‌ها بهبود یابد.

References

ایرانزاده، سلیمان؛ اک، شورش؛ مهرگان، فرهاد (۱۳۸۸). بررسی رابطه بین برخی عوامل اجتماعی با خوداثربخشی، رضایت شغلی و بهره‌وری کارکنان دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارومیه و مهاباد، پژوهشنامه دانشگاه آزاد اسلامی واحد بجنورد، ۲۱، ۲۷-۴۲. از: http://ensani.ir/fa/article/download/267805

باقری بنجار، عبدالرضا؛ مصلحی جنابیان، نرگس؛ بیگی ملک‌آبادی، بانو؛ محمدی، میثم (۱۳۹۴). بررسی رابطه ارتباطات علمی با خوداثربخشی دانشگاهی دانشجویان، توسعه اجتماعی، ۱۲(۲) ۷۹-۱۰۰. https://doi.org/10.22055/qjsd.2016.11945

برزه کار، حسین؛ کاشانیان‌فر، سیما؛ سادات، یوسف (۱۳۹۰). بررسی میزان بهره‌گیری از مدیریت دانش شخصی در دانشجویان کارشناسی ارشد دانشکده فنی مهندسی دانشگاه الزهرا، فصلنامه مدیریت اطلاعات سلامت، ۷(۱) ۱۲-۱۸. https://doi.org/10.22059/jlib.2022.343425.1614

بطحایی، سمیه سادات؛ ترکیان‌تبار، منصور (۱۳۹۴). رابطه رفتار اطلاع‌یابی با مؤلفه‌های خلاقیت در بین دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد دورود. نوآوری‌های مدیریت آموزشی، ۱۰(۳) ۵۰-۳۷. https://dorl.net/dor/20.1001.1.20081138.1394.10.3.3.8

جمالی، زهرا؛ اسمعیلی‌گیوی، محمدرضا؛ نوروزی، علیرضا (۱۳۹۸). واکاوی ابعاد مدیریت دانش شخصی و تحلیل نقش واسطه‌ای آن در تأثیر ویژگی‌های روان‌شناختی بر شایستگی‌های سازمانی در خدمات اطلاعاتی و دانشی. پژوهشنامه کتابداری و اطلاع‌رسانی، ۹(۱)، ۸۵-۱۰۶. https://doi.org/10.22067/riis.v0i0.70235

حسین زاده، علی‌اصغر؛ عزیزی، مرتضی؛ توکلی، حسین (۱۳۹۳). حمایت اجتماعی و رضایت از زندگی در نوجوانان: نقش واسطه‌ای خودکارآمدی و حرمت خود. روانشناسی تحولی (روانشناسان ایرانی)، ۱۱(۴۱)، ۱۰۳-۱۱۴. از: https://www.sid.ir/fileserver/jf/78113934108.pdf

حسینی‌صدر، اقبال؛ اباصلتیان، علی (۱۳۹۲). بررسی تأثیر ابعاد هوش هیجانی بر تمایل افراد به تسهیم دانش در سازمان ناجا. فصلنامه منابع انسانی ناجا. ۸، ۱۳(۳۳) – ۴۵. دسترسی از: http://phr.jrl.police.ir/article_12301_32afee9264210715ea5c5ea9feae75a0.pdf?lang=en

رضازاده، آرش؛ داوری، علی (۱۳۹۳). مدل‌سازی معادلات ساختاری با نرم‌افزار PLS. تهران: سازمان انتشارات جهاد دانشگاهی.

زوارقی، رسول (۱۳۸۶). چشم‌اندازی بر مدیریت دانش شخصی، راهبردها، ابزارها، و مهارت‌ها. اولین کنفرانس ملی مدیریت دانش، تهران: موسسه اطلاع‌رسانی نفت، گاز و پتروشیمی. موسسه تحقیقات و آموزش مدیریت، دسترسی از: http://www.civilica.com/Paper-IKMC01-IKMC01_015

ساروخانی، باقر (۱۳۸۲). روش‌های تحقیق در علوم اجتماعی، تهران: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی.

سرمد، زهره؛ بازرگان، عباس؛ حجازی، الهه (۱۳۸۴). روش‌های تحقیق در علوم رفتاری. چاپ دوازدهم، تهران: آگه.

سواری، کریم؛ نیسی، عبدالکاظم (۱۳۹۱). ارتباط خودتنظیمی و خود اثربخشی با گرایش به تکالیف درسی، فصلنامه روان‌شناسی تربیتی، ۲۶(۸)، ۶۹-۸۲. از: https://jep.atu.ac.ir/article_2461_688f77d35d65abff857d3fc18fea3270.pdf

عباسی افسنجانی، حسین (۱۳۹۶). طراحی الگوی تجاری‌سازی تحقیقات دانشگاهی با روش مدل‌سازی معادلات ساختاری حداقل مربعات جزئی(SEM-PLS). فصلنامه پژوهشنامه بازرگانی، ۸۲، ۶۵-۳۳. از : https://dorl.net/dor/20.1001.1.17350794.1396.21.82.2.6

قاضی طباطبایی، سید محمود؛ مرجایی، سید هادی (۱۳۸۰). بررسی عوامل مؤثر بر خود اثربخشی دانشگاهی دانشجویان کارشناسی ارشد و دکتری دانشگاه تهران. پژوهش و برنامه‌ریزی در آموزش عالی، ۱۹(۲). https://www.sid.ir/fileserver/jf/64813800102.pdf

مرادی، مهدی؛ مرندی، زکیه؛ محسنی، ایمان (۱۳۹۶). رابطه بین مدیریت دانش شخصی و عملکرد شغلی حسابداران، فصلنامه مطالعات کتابداری و علم اطلاعات، دانشگاه شهید چمران اهواز، ۱۹، ۹۷-۱۱۶. از: https://doi.org/10.22055/slis.2017.14159.1106

منصوریان، یزدان؛ سنگری، محمود (۱۳۹۴). بررسی رفتار اطلاع جویی دانشجویان تحصیلات تکمیلی دانشگاه خوارزمی در تدوین پایان‌نامه، تعامل انسان و اطلاعات، ۳(۲) ۱-۸. از: https://doi.org/10.22055/slis.2017.14159.1106

نجفلو، پریسا؛ یعقوبی، جعفر؛ عباسی، عنایت (۱۳۹۴) بررسی مؤلفه‌های رفتار اطلاع‌یابی دانشجویان تحصیلات تکمیلی کشاورزی دانشگاه زنجان، تحقیقات اقتصاد و توسعه کشاورزی ایران، ۴۶(۳)، ۵۴۱-۵۵۰. https://doi.org/10.22059/ijaedr.2015.55536

نعمتی انارکی، لیلا؛ نوشین‌فرد، فاطمه (۱۳۹۲). بررسی عوامل سازمانی مؤثر بر اشتراک دانش از دیدگاه اعضای هیئت‌علمی، فصلنامه مدیریت سلامت، ۱۷(۵۶)، ۷۹-۶۵. از: http://jha.iums.ac.ir/article-۱-۱۵۰۲-fa.html

نعیمی، جمیله؛ محمداسماعیل، صدیقه (۱۳۹۵). تعیین رفتار اطلاع‌یابی دانش‌پژوهان دانشگاه‌های علوم پزشکی خراسان رضوی با رویکرد شبکه عصبی. پژوهشنامه کتابداری و اطلاع‌رسانی (مطالعات تربیتی و روان‌شناسی)، ۶(۲)، ۸۰-۹۶. از: https://www.sid.ir/fa/journal/ViewPaper.aspx?id=299765

Agnihotri, R., & Troutt, M. D. (2009). The effective use of technology in personal knowledge management: A framework of skills, tools and user context. Online Information Review, 33(2), 329-342. . https://doi.org/10.1108/14684520910951249

Aljanabi, A., and Kumar, D. (2012). Knowledge sharing and its impact on innovation performance: A case study of teaching quality assurance program. Research Journal of Commerce and Behavioural Science (RJCBS). 2(2): 14-23.
https://www.theinternationaljournal.org/ojs/index.php?journal=rjcbs&page=issue&op=view&path%5B%5D=01%20December%202012

Bandura, A. (2002). Social foundations of thought and action. The Health Psychology Reader, Prentice-Hall, United States, Englewood Cliffs, 94-106. https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1111/j.1745-6916.2006.00011.x

Barclay, D., Higgins, C., & Thompson, R. (1995). The partial least squares approach to causal modeling: personal computer adoption and use as an illustration. Technological studies, 2(2), 285-309. https://scholar.google.com/scholar?hl=en&as_sdt=0,5&cluster=10934427946688273356.

Nissen, M. Knowledge management – systems implementation: lessons from the silicon valley. Knowledge Management Research & Practice, 7, 181–182 (2009). https://doi.org/10.1057/kmrp.2009.3

Brachos, D., K. Kostopoulos, K. Eric Soderquist, and G. Prastacos (2007). Knowledge effectiveness, social context and innovation. Journal of Knowledge Management, 11(5): 31-44. https://doi.org/10.1108/13673270710819780

Câmpeanu-sonea, E., Sonea, A. and c. Mitra-Crisan. (2014). knowledge management and organizational competence for the service quality to the customer. Managerial

challenges of the contemporary society. Proceedings. 7(1): 58. https://www.proquest.com/openview/3a370d2384b72a0b8be12961233b4d4a/1?pq-origsite=gscholar&cbl=1606337

Choo, Chun Wei; Detlor, Brian & Turnbull, Don (2000). Information Seeking on the Web: An Integrated Model of Browsing and Searching. Annal meeting of the American Society for information Science. https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED438801.pdf

Cohen, J. (1988). Statistical power analysis for the behavioral sciences (2nd ed.). Hillsdale, NJ: Lawrence Earlbaum Associates. https://doi.org/10.4324/9780203771587

Fornell, C., Johnson, M.C., Anderson, E.W., Cha, J. and Bryant, B.E. (2006), The American Consumer Satisfaction Index: nature, purpose and findings. Journal of Marketing, Vol. 60, October, pp. 7-18. https://doi.org/10.1177/002224299606000403

Hair, J.F., Sarstedt, M., Ringle, C.M. et al. An assessment of the use of partial least squares structural equation modeling in marketing research. J. of the Acad. Mark. Sci. 40, 414–433 (2012). https://doi.org/10.1007/s11747-011-0261-6.

Henseler, J., Hubona, G. & Ray, p. (2016). "Using PLS path modeling in new technology research: updated guidelines." Industrial management & data systems. 116. 2-20. DOI:10.1108/IMDS-09-2015-0382

Esposito Vinzi, V., Chin, W. W., Henseler, J., & Wang, H. (2010). Handbook of partial least squares: Concepts, methods and applications. Heidelberg, Dordrecht, London, New York: Springer. https://doi.org/10.1007/978-3-540-32827-8

Lee, S., Gon Kim, B. and Kim, H. (2012), An integrated view of knowledge management for performance, Journal of Knowledge Management, 16(2), 183-203. https://doi.org/10.1108/13673271211218807

Mohayidin, M., Azirawani, N., Man Norfaryanti, K., Mar Idawati, M, (2007), "The application of knowledge management in enhancing the performance of Malaysian Universities", Electronic Journal of Knowledge Management, 2(3), 311-312. http://library.oum.edu.my/repository/id/eprint/435

Sherer, M., Maddux, J. E., Mercandante, B., Prentice-Dunn, S., Jacobs, B., & Rogers, R.W. (2002). The Self-Efficacy Scale: Construction and validation. Psychological Reports, 51, 663-67. https://doi.org/10.2466/pr0.1982.51.2.663

Tenenhaus, M., Esposito Vinzi, V., Chatelin, Y.-M., & Lauro, C. (2005). PLS path modeling. Computational Statistics & Data Analysis, 48(1), 159–205. https://doi.org/10.1016/j.csda.2004.03.005.

Tseng, S-M, & Huang, J-S. (2011). the correlation between Wikipedia and knowledge sharing on job performance. Expert Systems with Applications, 38(5), 6118-6124. https://doi.org/10.1016/j.eswa.2010.11.009

Verma, S. (2009). Personal Knowledge Management: A Tool to Expand Knowledge about Human Cognitive Capabilities. IACSIT International Journal of Engineering and Technology, 1(5): 435-438. http://ijetch.org/papers/81New.pdf

Wang, W. T., & Belardo, S. (2005, January). Strategic integration: A knowledge management approach to crisis management. In Proceedings of the 38th Annual Hawaii International Conference on System Sciences, (252a-252a). IEEE. doi: 10.1109/HICSS.2005.559.

Werts, C. E., Linn, R. L., & Jöreskog, K. G. (1974). Intraclass reliability estimates: Testing structural assumptions. Educational and Psychological measurement, 34(1), 25-33. https://doi.org/10.1177/001316447403400104

Wetzels, M., Odekkerken-Schroder, G. & Van Oppen, C. (2009). Using PLS path modeling

for assessing hierarchical construct models: Guidelines and empirical illustration, MIS Quarterly, 33(1): 177. https://doi.org/10.2307/20650284

Wilson, T.D. (2000). Human information behavior. Informing Science, 3(2), 49-56. https://doi.org/10.28945/576

Wright, K. (2005). Personal knowledge management: supporting individual knowledge worker performance. Knowledge management research & practice, 3(3), 156-165. https://doi.org/10.1057/palgrave.kmrp.8500061